

Hideg napok

Elmúltak és jönnek. A télnek még nincs vége. Szerencsére a legtöbb ember fűtött szobában, emberi körülmények között vésszeli át az embertelen hideget, s csak borzongva szemléli a híradásokban meg-megjelenő eseteket, amint szedett-vedett gönceikben egy tál ételért sorakoznak.

Vajon mi a helyzet városunkban? Erről érdeklődtünk azokról, akiknek feladatuk, hogy az arra rászorulókról gondoskodjanak.

– Nincs városunkban tragikus helyzetben lévő ember, de sok olyan család van, amely segítségre szorul – válaszolt kérdésünkre *Melis Edina* családgondozó. – A leginkább tüzelővel kellett segítenünk, ezzel átmenetileg megoldottuk a legrászorultabbak tüzelőgondjait.

Van viszont egy olyan szolgálatunk, amelyről kevesen tudnak. Ezt adósságkezelési szolgáltatásnak nevezik. Azok vehetik igénybe, akik önhibájukon kívül nem tudják kifizetni a közüzemi díjakat, az önkormányzati bérlakások lakbérét, a szemétszállítás költségeit és a közös költséget. Mintegy 100 család élt eddig ezzel a lehetőséggel. A felhalmozódott adósság – ez legalább 50 000 forintot jelent – 25 %-át kell az adósnak kifizetni, a többit az önkormányzat átvállalja. A legmagasabb összeg 300 000 forint lehet, de ez esetben megnő az önrész részaránya. Az adósnak vállalnia kell, hogy a továbbiakban rendszeresen fizeti a számlákat, ill. az önrész részleteit, s ezt havonként igazolnia is kell.

A városban hajléktalanokról nem tudunk, krízishelyzetről sem kaptunk értesítést. Sokan igényeltek meleg ruhaneműt, és bizony ez elfogyott. Várunk gyermek- és felnőttruhákat, játékokat. Akinek ilyenemű felesleges holmi van a tulajdonában, szívesen vesszük, ha behozza a Családsegítő Központ irodájába, a Kossuth utcai régi katolikus iskolaépületébe.

– Nem beszélhetünk igazi krízishelyzetről – tájékoztatott *Ágoston Béláné*, a Vöröskereszt helyi szervezetének titkára. – A nagy

hidegben elsősorban élelmiszer-csomagokkal és meleg ruhával segítettük a rászoruló családokat. Igen jó az együttműködésünk a Polgármesteri Hivatal szociális csoportjával, ők tájékoztatnak, hol kell a segítség. Hatóköriünk a környező településekre is kiterjed. Ruhával folyamatosan tudunk segíteni, de ha rendkívüli segítségre van szükség, akkor tájékoztatást várunk levélben vagy személyesen.

Rendkívüli segítséget kaptak a belvízkárosultak a megrongálódott épületek helyrehozatalára. Tőlünk 11 család kapott segítséget: élelmiszer-csomagokkal és új ruhákkal segítettük őket.

Nekünk is szükségünk lenne segítségre. Rendszeresen szervezünk véradó napokat, de ezeken a megjelenés a dermesztően hideg napokon drasztikusan csökkent. Pedig a vérre egyre nagyobb szükség van. Ezúton is kérjük a lakosságot, hogy figyeljék, hol és mikor szervezünk véradó napokat, és jöjjenek. Szarvason mintegy 2000 önkéntes véradónk van, de most kevesen jönnek. Pedig bárkinek, bármikor szüksége lehet vére.

Dr. Bankóné Ordovics Katalin, a Polgármesteri Hivatal szociális és családvédelmi csoportjának vezetője sem tud Szarvason élő hajléktalanról. A csoport fűtéstámogatással és lakásfenntartási támogatással tud segíteni. Természetesen ezt kérni és indokolni kell.

Segítenek viszont két, tanyán élő idős asszonyt. A KOMÉP kíséri figyelemmel sorsukat. Fát vittek ki nekik a nagy hidegben.

– A múlt héten kötöttük meg a megállapodást a belvízkárt szenvedett ingatlanok tulajdonosaival. A károsult ingatlanok felújítására kapnak olyan összeget, amilyet a szakértők megállapítanak. Közel 60 szerződést kötöttünk – szigorú elszámolással. Minden elvégzett munkát számlával kell igazolni. 13 millió forint áll rendelkezésünkre, erre a célra.

A helyzet megnyugtatónak tűnik, de már mindenki a lassan közeledő tavaszt várja.

– F –

Nyugdíjas vacsora

A Nyugdíjas Érdekvédelmi Közhasznú Szervezet vacsorát rendez február 18-án, 18 órai kezdettel a Vasipari Étteremben. Jegyek a Lengyel Palotában átvehetők.

Vezetőség

Posztumusz önéletrajz

Hanó János

(1913-2006)

„1913. március 8-án Szegeden születtem. Édesapám Hanó János községi tanító volt, aki az első világháborúban, 1917-ben, az olasz harctéren hősi halált halt. Édesanyám Krsnyák Zsuzsanna egy éves koromban tüdőbajban meghalt. További neveltetésemről nagyszüleim gondoskodtak.

Elemi és gimnáziumi tanulmányaimat

Szarvason végeztem. Érettségi után a miskolci tanítóképzőbe iratkoztam, 1933-ban tanítói és kántori oklevelet szereztem. 1933 őszétől 1936-ig Szarvas környéki tanyai iskolákban mint helyettes tanító működtem.

1936-ban tényleges katonai szolgálatra vonultam be, 1937-ben, a tiszti iskola elvégzése után leszereltem, és elfoglaltam tanítói állásomat. Ettől az időtől nem volt nyugtom, mivel minden évben, SAS-behívóval, rövidebb-hosszabb ideig katonai szolgálattal teljesítettem.

1941-ben házasságot kötöttem Takács Eszterrel. Házasságunkból öt gyermek született.

1942-ban frontszolgálatra hívtak be. Két évig a Szovjetunió területén szolgáltam. Az összeomláskor, Szlovákiában, orosz hadifogságba estem.

1948-ban szabadultam, rögtön munkába álltam az Ezüstszőlői iskolában. 1952-től – miután ált. iskolai tanári oklevelet szereztem – Szarvas belterületi iskolában tanítottam. 1974-ben mint napközi otthonos tanár mentem nyugdíjba, azóta nyugdíjas pedagógusként élek.”

Eddig tart Hanó János tanár saját kezével írt önéletrajza, pályarajza. Már „rég” nyugdíjasként írta 1993-ban, amikor az aranydiploma (50 éves) mellé a gyémántdiplomás (60 éves diploma) szerezte meg. Több mint 30 évet töltött nyugdíjban, miközben – néhány évvel ezelőtt – egyedül maradt: felesége elhunyt, gyermekei kirajzottak, önálló családot alapítottak.

Szívszorító volt olvasni ezeket a puritán mondatokat. Többségük egy-egy tragédia hordozója, én mégis csak egy kedélyes, jóvialis tanárra emlékszem, akire egy darabig gyermeki, később kollégai tisztelettel néztem fel.

Szívszorító volt olvasni, hiszen édesapjáról alig néhány napja olvastam a tanyai iskolák történetében, hogy miután – 1914-ben – behívták katonának egy rendeletnek köszönhetően egy hónapon belül leszerelt. Milyen szerencsés volt – gondoltam. És most azt olvasom, hogy 1917-ben hősi halált halt. Valóban: emléktáblája ott látható az Őszölői iskola egykori tantermében. És Hanó Jánosból árva gyerek lett.

12 évet vettek el az életéből: behívók sorozata, front, hadifogság. Közben volt ereje családot alapítani, majd újraéledni életét.

Öt gyermeket nevelt – nem akármilyen időkben. Zokszó nélkül. Közben minden lehetőséget megragadott, hogy a tanári fizetése mellett kiegészítő jövedelmet szerezzen.

– Ő volt a bélyeges bácsi! – emlékezett rá az egykori kisiskolás – ma már jócskán középkorú – tanítványa. Igen. A takarékbélyeg felelős tanár is volt.

Aki három évtizedet tölt nyugdíjban, azt lassan elfelejtik. Nemzedékek nőnek fel ennyi idő alatt, akiknek ez a név: Hanó János, már ismeretlen. Tíz éve még minden délben láthatuk, amint kis ételhordójával megy az ebédjéért. Aztán elmaradt az utcáról, a lakásban is nehezen mozgott. A 9 évtized nyomot hagyott egészségén.

Most kaptuk a hírt: otthonát is elhagyta – végleg.

Kedves János bácsi! Nyugodj békében!

– F –

Farsangi játszóház

Iskolába hívogató játszóház a Benka Gyula Evangélikus Általános Iskolában

Kedves Szülők!

Szeretettel várjuk Önöket gyermekükkel február 18-án, szombaton 10 órától Farsangi játszóházunkba. Ezen alkalmon ismerkedhetnek meg az első osztályos tanító nénikkel. A játszóház helye: az intézmény felső tagozatos épülete, Szarvas, Kossuth u. 17.

Molnár Istvánné, igazgató